

Undirsjóvar-tunnilin ella onnur fløga!

EITT mál, sum nú í eina tíð hevur verið burtgoymt, men sum nú bráðliga er tikið fram aftur sum ketta úr høvdatrog, er undirsjóvar-tunnilin millum Vágoyanna og Streymoyanna.

TAD var landsstýrismaðurin í samferðslumálum, Svend Áge Ellefsen, sum nú um dagarnar segði við útvarpið, at hann hevði heitt á eina norska fyrirtøku um at gera eina nýggja og nágreiniliga kostnaðarmeting av einum undirsjóvartunnili. Síðani hevur lögmaður úttalað seg um tunnulin. Hann segði við Sosialin í farnu viku, at møguliga verður farið í gongd við arbeiðið uppá undirsjóvartunnilin í 1992. At landsstýrið leggur ávara í hesi orðini, sæst á tí upphædd, sum er samtykt at brúka til projektering. 200.000 kr. eru settar av til kanningar av projektinum.

LØGMAÐUR upplýsti annars, at talan bert er um eina kanning, og eingin avtala fyriliggur um, at arbeiðið skal byrja. Heldur ikki eru pengar

avsettir á figgjarlógini fyri 1992 til endamálið. Men verður úrslitið av kanningini, at kostnaðurin er rimuligur, so kann kortini vera, at arbeiðið fer at byrja, segði lögmaður. Higar til er mett, at tunnulin fer at kosta millum 170 og 300 mill. kr. Lögmaður hevur eisini víst á, at verður tunnulin millum Signabø og Kaldbaksbótin liðugur í næsta ár, so eru ambød tøk til at fara undir undirsjóvartunnilin. Eisini standa longu 60 mill. kr. á bók til endamálið.

LØGMAÐUR hevur síðani víst á, at tað í longdini verður bilgari at gera tunnulin, enn at halda fram við ferjusambandinum. Fløgan í tunnulin verður vunnin inn aftur eftir fáum árum. Tí verður ætlanin ikki slept.

AT taka undirsjóvartunnilin fram aftur nú kennist fyri mong sum at vísa hundi brand. Og tað gav eisini av at bita, tá sjónvarpið í farnu viku bað nýggja tingmannin hjá fólkaflakkinum í Suðurstreymi, Birgir Danielsen, um eina viðmerking. Undir viðgerðini av ólavsøkuroð lögmanns legði hann nevniliga sera stóra áherðslu á, at tað almenna skal ikki fara undir stórar fløgur nú, sum tíðirnar eru. Og tað var eisini í hesum andadrátti, at tingmaðurin

kallaði ætlanina at fara undir undirsjóvartunnilin nú óðamannaverk. Og eingin ivi er um, at tey eru mong, sum taka undir við honum, uttan mun til hvønn politiskan lit tey hava. Hetta mál er helst at meta sum eitt ikki partapolitiskt mál eins og rúsdrekkalag, og spurningurin er tí, hvørja politiska lagnu tað fer at fáa.

VIT hava nú sæð, at tað í fólkaflakkinum eru menn, sum draga hvør sín vegin. Vágalandstýrismaðurin vil fegin hava tunnulin. Havnartingmaðurin sigur kortane. Í javnaðarflokkinum siggja vit sama tendensin. Lögmaður sær fegin, at tunnulin verður bygdur, um hetta er ein rimulig fløga. Vestmannatingmaðurin heldur tað er skeivt at fara undir arbeiðið nú. Og í blaðnum í dag úttalar javnaðartingmaðurin úr Klaksvík og fyrrverandi landsstýrismaðurin seg imóti tunnlinum.

BIRGIR Danielsen var mest avgjördur. Hann sigur, at stuðul hansara til samgonguna er fokin, verður undirsjóvartunnilin veruleiki.

HVUSSU er og ikki, so er rætt at fáa eitt orðaskifti um eina slíka stórættan. Hon eigur at verða sett í sam-

band við fløguna, raksturinn av lídna tunnlinum, tøvrunum á einum slíkum tunnli, arbeiðsloysið í landinum, ætlanina at gera flogvøll í Havn osfr. Latið okkum bara fáa hetta orðaskiftið við tað sama, tí tað eru heili 3 ár til næsta val, so tingmenn nýtast ikki at vera bangnir fyrri, at støða teirra longu í morgin er ferðaseðil heim til hús med alla.

LATIÐ okkum vera opin og ærlig í hesum máli. Latið allar meiningar koma fram, latið okkum fáa tøl á borðið. Tað kann undir ongum umstøðum vera rætt at gera ein undirsjóvartunnil bara fyrri at forða einum flogvølli í Havn. Hvat vit enn halda, so eru vit noyðd til at taka ætlanina við flogvølli í Havn, tørv og týðning, við í metingarnar.

SKAL eitt stórt alment arbeiði fara í gongd, primert fyrri at skaffa fólk arbeiði og fáa virksemi í gongd, so mugu vit avgera, hvør fløga er tann skilabesta uppá longri sikt. Við slíkari fløgu skuldarbinda vit nevniliga okkara eftirkomarar, og tí eiga vit at finna fram til, hvat teir fara at fáa mest brúk fyrri — t.d. einum undirsjóvartunnli, einum flogvølli í Havn ella onkrum triðja.

sosigatey

Dimmalætting
VÍSJA
TODDIA

DALEBLAÐIÐ
TAKKA
KRUSUR

14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR

NORÐLÝSIÐ

Norðlýsið og kreppan

Norðlýsið skrivir í oddagreini friggjadagin um kreppuna. Blaðið heldur litið um figgjarmálaráðharrar, sum hevur úttalað, at stóðan í føroyska samfelagnum er góð ella hampulig. Norðlýsið heldur stóðuna vera katastrofala. Blaðið skrivir:

«Okkara figgjarmálaráðharri heldur eftir ollum at doma at stóðan í føroyska samfelagnum er góð ella í hvussu so er hampulig.

Ít er at fáa eyga á hvadani hann hevur hesar metingar nú fiskivinnan og arbeiðsmarknaðurin eru í andaleyp.

Trolararnir vestanfyrri hava lítlan og ongan fiskiskap. Skipini á Flemish Cap klára seg ikki betur enn væl og koma vit til okkara heimligu grunnar, so kann ein ikki við besta vilja siga at her stendur væl til. Tað er ikki óvanligt at hoyra útróðrarmenn siga at teir fáa

bert 50 pund á stampin, so neyvan er stóðan her góð heldur.

Ingeborg Winther kunngerð eisini, at stóður partur av arbeiðsgevarunum í Foroyum ídag hava trupulleikar við at gjalda lønir.

Kann vera at stóðan er góð í landsstýrinum, men valla nakar objektivar metari er samdur við okkara figgjarmálaráðharrar at stóðan er góð í samfelagnum. Nakad annað er so at vit helst koma at yvirleva, men sum sær út í lotuni, so er stóðan nærri til katastrofala.

Dimmalætting og Sovjet

Dimmalætting skrivir í oddagreini leygardagin um víðurskiptini í Sovjet. Blaðið visir á, at stóðan nú ikki er petti frægari, enn tá einaræðið stýrdi, tí nú fer fram forfylging av teimum, sum sótu við valdinum. «Forskellen er bare, at botten er vendt», skrivir Dimmalætting. Blaðið skrivir:

«Hvad sker der egentlig i det store Sovjetrusland, hvor folk er ved at sulte ihjel, og hvor vestlige lande har lovet guld og grønne skove med penge og levering af manglende fødevarer, fæks. korn?»

Kan et så stort land pludselig fra den ene dag til den anden skifte identitet?

Næppe! I hvert fald ikke, hvis det er demokratiet, man vil have til at fungere i demokratiets sande betydning.

Kommunismens enevældige magthavere forfulgte anderledes tænksomme borgere. Men hvad gør man nu? Lige præcis det samme. Forskellen er bare, at botten er vendt, og nu er det ikke kommunister, der følger kommunisterne!! Princippet er det samme. Situationen ser umiddelbart ud til at være anderledes, men er det sandelig ikke.

Alle de reformer, et kommunistisk diktatur skal gennemgå for at nå frem til et demokratisk styre, kan ikke opnås

fra den ene dag til den anden. En sådan omvæltning tager mange år.

Nu gælder det om at holde på den rigtige hest. Men hvor længe?

Vi kommer til at høre mere og mere om indbyrdes krig og strid i det store Sovjetrusland, hvor situationen i virkeligheden er et stort kaos. Magtkampen har kun taget sin begyndelse.

Fra vestlige landes side kan det se ud som om kommunismens diktatur, hvor anderledes tænksomme, i dette tilfælde kommunisterne, skal ned med nakken her og nu som straf for alt det onde, de har gjort siden starens fald.

Fremgangsmåden er desværre den samme, men de kender jo ikke til andet, de stakler over i det store smuldrende land, hvor kaviar og stor ikke længere kun er forbeholdt de gamle kommunistiske magthavere, der har sommerhus på halvøen Krim ved det Sorte hav i syd.

Figgjarlógin

Uppskotið til figgjarlóg fyri 1992 er nú lagt fyrri tingið, og har sæst, at landsstýrið metir seg fáa eitt hall á figgjarlógini í 1992 uppá niðanfyrri 100 mill. kr.

Nú fáa vit so at siggja, hvussu hetta fer at halda. Vit hava nevniliga sera ringar royndir frá undanfarnu landsstýrunum bara hesi seinastu fáu árin. Har er hallið bara vaksið og veruliga undirskotið hevur verið so mikið stórt, tá avtornaði, at metingarnar frá byrjan als einki høvdu við veruleikan at gera.

Figgjarmálaráðharrin sigur nú, at teir hava verið meira varnir í sinum metingum av inn-tøkum landskassans, og hetta er nokk rætt. Undanfarnu árin hava menn als ikki tikið hædd fyrri, at bæði tollur og skattur fóru at minka nógv, nú øll samfelagshjólina eru steðgað upp. Hetta landsstýrið setti sær so

fyrri at fáa hjólini at mæla aftur, men enn gongur tað skeiva vegin. Vit frætta dag og dagliga um arbeiðs-pláss, sum stongja og fólk, sum verða uppsøgd. Sum tað síðsta frætta vit nú, at fólk heldur ikki fáa sína løn til tíðina. Tað er greitt, at landsstýrið enn er ungt, men sum tíðin gongur, so mugu vit vóna og krevja, at vallyftini siggjast aftur í dagliga livinum. Figgjarlógaruppskotið fer skjótt at verða viðgjørt á tingi. Men til ta tíð fara vit her í blaðnum at triva í tær einstøku greinarnar. Vit høvdu eisini verið fegnir at fingið viðmerkingar frá lesarum okkara til umrødda uppskot. Ringið og vit skriva.

Kaviaren og støren er skiftit ud til vand og brøð, og sommerhuset,

ja, det er der vel andre magthavere, der er interesseret i nu.